

LENINA KAROĢS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 65 (5759)
2.
JUNIJS
CETURTDIENA,
1955. GADS
Maksa 3 kap.

Operatīva apspriede būvvieta. Par darāmo lemj posmiņi Anatolijs Uvarovskis (no kreisās), Aleksandrs Nikitins un jaunais mūrniekmeistars Igors Makarovs.

Par Līvānu PMK ļaužu darbu celtniecības objektos kolhozā «Zelta vārpa» — šeit ir viens no organizācijas lielākajiem būvobjektiem — lasiet šīs dienas laikraksta 2. lappusē.

SKOLU DZIVE

Pionieri kļūst patstāvīgi

Vissavienības pionieru salidojums Artekā lika mums, pionieriem, it kā atgriezties no gadu ilga miega. Mēs sapratām, ka pionieru dzīve var un vajag padarīt interesantu, lietderīgu.

Ar šādu noskaņojumu mācību gadu uzsāka Preiļu 2. vidusskolas N. Ostrovska vārdā nosauktā pionieru vienība.

Mācību gads tuvojas beigām. Sanācām kopā un domājām — vai kaut kas mūsu vienībā ir izmainījies? Vieni teica — ir izmainījies, citi — nē, viss palicis tāpat kā iepriekš. Bet visdrīzāk ir tā, ka šis viedoklis atkarīgs no paša pioniera attieksmes pret veicamo darbu. Kurš vēlējas pārmaiņu, tas pats tās arī veidoja. Un arī visapkārt redzēja.

Septembrī mēs lēmām, kā organizēt darbu, ar ko sākt. Nebija nekādu rekomendāciju, instrukciju. Domājiet pašī! Vecākā pionieru vadītāja ieteica: pamēģināsim organizēt štābus. Tā arī izdarījām. Izveidojām četrus štābus: oktobrēnu draugu štābu, timuriešu štābu, labo darbu zonas štābu un mācību štābu. Katram štābam — savs komandieris, štāba locekļi — katra pulciņa atbildīgā pionieri.

Mācību gada beigās izrādījās, ka sevi attaisnojuši tikai divi štābi — timuriešu un oktobrēnu draugu. Laba pieredze ir timuriešiem. Gandrīz katrs pulciņš ir atradis padziļojušu cilvēku, kuram vajadzīga palīdzība. Ne tikai palīdzība. Mēs centāmies kļūt draugi. Dažreiz pat grūti bija saprast, kurš kuram vairāk vajadzīgs — skolēni veterānam vai viņš skolēniem. Noslēgumā timurieši sarīkoja «Uguntīnu». Pulciņi visu štābu iepazīstināja ar saviem draugiem — veterāniem. Tikšanās bija aizkustinoša, sirsnīga. Pat asaras saskrēja acīs, kad pensionāri Lipatovi pateicās saviem draugiem — 5. b klases A. Stovbas vārdā nosauktā pulciņa pionieriem.

Skanēja dzejoļi, dziesmas, katrs viesis stāstīja par savu ilgo un grūto darbu mūžu.

Pēc «Uguntīnas» saņēmām vēstuli no mums nepazīstamā veterāna Ivanova. Viņš rakstīja, ka arī meklē draugus — pionierus. Tātad cilvēki tic mūsu timuriešiem.

Oktobrēnu draugu štābs ir mūsu vienības lepnums. Tas izvirzīja sev mērķi: nevienam oktobrēnu pasākumam bez vadītāju — pionieru piedalīšanās. Mērķis tika sasniegts. Tiesa, bija dažī vadītāji, kurus gandrīz vilksus nācās vilkt uz oktobrēnu klasēm. Pēc tam nolēmām, ka nevienam neperunāsim, lai paši saprot. Un, lūk, Oktobrēnu nedēļas laikā bija arī vadītāju diena. Oktobrēni gaidīja savus draugus, bet pionieri sagatavoja spēļu programmu.

Spēlēs piedalījās pat tie, kuri agrāk negribēja. Vai nu oktobrēni viņus bija ļoti gaidījuši, vai arī spēles izdevās interesantas, bet tie seftitklasnieki, kuri līdz šim bija štāba «problēma», pēkšņi paziņoja: mums bija ļoti interesanti kopā ar oktobrēniem, iesim vēl, mūs aicināja.

Oktobrēnu draugu štābs ir darbīgs, draudzīgs. Bieži sapulcējās, brauca ekskursijās. Štā-

bam ir prasmīga komandiere — Ilona Kirillova.

Kāpēc darbs nevelcās labo darbu zonas štābam? Mūsaprāt, tāpēc, ka nebija pienācīgas organizācijas. Ir vēl viens iemesls, proti, šo darbošanos uzskata par pasākumiem «ķeksiņa» dēļ. Pret šo darbu nenopietni izturas. Taču jebkuru darbu var paveikt interesanti. Tā, piemēram, to dara pionieri, kuri apmeklē bērnu dārzus. Gan bērniem prieks, gan palīdzība audzinātājiem, gan pašiem gandarījums.

Savas funkcijas neizpildīja mācību štābs. Tās veica vienības padome. Jādoma, kā šo darbu uzlabot. Bet pagaidām ir ļoti skauns.

Daudz darbu vienība paveikusi šajā mācību gadā. Notika konkursi «Saturieties, mēltenes!», «Kas? Kur? Kad?». Organizējām sanāksmes. Ar tām bija nelielas grūtības, jo sanāksmes centāmes organizēt pa jaunam, taču tas ne vienmēr izdevās. Agrāk bija tā: atnācām uz sanāksmēm, paklausījāmies dzejoļus, runas, nobalsojām par lēmumu un aizgājām. Sogad sanāksmēs centāmes dot vārdu katram, kurš vēlējas runāt. Taču no tā radās troksnis, nekārtības. Kā lai mūsu pionierus iemāca diskutēt? Arī par to mums vēl jādomā. Esam pārliecināti, ka izeju atradīsim.

Ipaši vērtaini pagāja pārskata un vēlēšanu sanāksme. Pionieru vienības padomes priekšsēdētāju izvēlējām no četriem anketēšanas rezultātā izvirzītiem kandidātiem. Kas tik šai sanāksmē nenotika! Daļa pat skandēja: «Vasju! Vasju!». Daži uzskata mūsu sanāksmi par neizdevušos. Iespējams, taču pionieri ir apmierināti. Viņi paši ievēlēja savu vienības padomes priekšsēdētāju.

Vienības padome centās izmantēt skolēnu attieksmi pret konkursiem un viktorinām. Ja tas bija sienas avižu konkurss, tātad tajās jābūt nevis izcilu cilvēku izteicieniem un dzejoļiem, bet gan pašu pionieru atstāstījumiem par saviem darbiem.

Par mūsu pionieru darbu noslēgumu šogad kļuva 19. maijs — Vissavienības V. I. Leņina pionieru organizācijas dzimšanas diena. Šos svētkus atzīmējām ar spēles «Kāvi» finālu un pionieru ugunskurku. Šoreiz «Kāvi» patiešām bija ļoti izdevusies un interesanta spēle — ar «slazdiem», «paslēptuvēm», «atomsprādzieniem» utt. Ugunsкура laikā vecākajai pionieru vadītājai vajadzēja tikai izziņot konkursu par labāko častušku, un tūlīt pat radās interesants improvizēts koncerts. Talanti nomainīja cits citu.

Klāt pionieru vasara. Gaida interesanti darbi un uzdevumi. Vienības sanāksmēs apkopojam rezultātus, izdarām secinājumus, nenoklusējam klūdas. Mūsu vienības padomē iekļauti jauni pionieri. Jūtams, ka viņi grib strādāt labāk par mums. Tātad — labu veiksmi, jaunā vienības padome!

PREIĻU 2. VIDUSSKOLAS
N. OSTROVSKA VĀRDĀ
NOSAUKTĀS PIONIERU
VIENĪBAS PADOME

RAJONS DIENU RITUMĀ

Ar Preiļu 1. vidusskolas ārpusskolas un ārpusskolas darba organizatoras Ritas Lustikas darba formām un metodēm skolēnu patriotiskajā un internacionālajā audzināšanā iepazīst Lietuvas PSR Utenas rajona skolu ārpusskolas un ārpusskolas darba organizatori.

Republikas muzikālās audzināšanas skolotāju metodisko apvienību vadītāji savu semināru organizēja Līvānu skolās. Skolotājas Ilona Balaško un Maija Aizpuriete sagatavoja atklātās noslēguma stundas 3. un 4. klasē. Abas skolotājas strādā eksperimentāli. Bērniem ir laba emocionālā atdeve, gaišs noskaņojums, lemaņas un darboties griba. Viesi atzīmēja bērnu lemaņas dažādu vienkāršo instrumentu spēlē, prasmi muzicēt.

Līvānu 2. vidusskolas skolotājas Katrīnas Podopriņģorovas vadībā koncertu sniedza zēnu un 5. — 10. klašu koris.

Kultūras programmā viesu delegācijas iepazīst ar Līvānu stikla fabrikas muzeju, Raiņa muzeju Jasmuižā, kolhozagrofirms «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpnīcu, keramika Polikarpa Čerņavska darbnīcu.

M. VOLKOVA,

rajona izpildkomitejas tautas izglītības nodaļas metodiskā kabineta vadītāja

Pārskats

par piena izslaukumiem
rajona saimniecībās (pēc
RARA dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Izslaukts no govys (kg)	maiņa III deķadē	+ saldz. ar iepriekšējo deķadi (kg)	+ saldz. ar iepriekšējo mēnesi (kg)
«Krasnij Oktjabrj»	19,4	+1,0	-0,1	
Leņina	17,0	+2,1	+2,2	
«Sarkanā ausma»	15,8	+1,0	+0,5	
Dzeržinska	14,9	+1,2	+0,9	
Kirova	14,5	+1,9	+0,8	
Rušonas p. s.	13,7	+1,7	-	
M. Gorkija	13,5	+0,6	+1,4	
Raiņa	13,2	+1,6	-1,3	
«Zelta vārpa»	13,1	+1,3	+0,2	
Oškaina	13,1	+1,0	+0,6	
Suvorova	12,8	+1,3	+1,4	
«Rīts»	12,7	+0,7	-0,1	
«Nākotne»	12,5	+1,3	+0,9	
K. Marksa	12,1	+1,0	+0,1	
«Dzintars»	11,9	+1,8	+0,9	
«Sīlukalns»	11,8	+1,0	+0,5	
Rudzātu p. s.	11,1	+1,7	-0,9	
Aglonas p. s.	11,1	+1,4	-0,3	
«Vārkava»	11,1	+0,9	-0,5	
«Dubna»	10,2	+1,6	-0,9	
RAJONĀ	13,6	+1,3	+0,3	

Aizvadītajos šī gada piecos mēnešos salīdzinājumā ar attiecīgo laika posmu pērn izslaukums no vienas govys rajonā vidēji palielinājies par 42 kilogramiem. Tomēr ir dažas saimniecības, kur šī rādītāja pieļauta atpalicība! Raiņa kolhozā mīnuss ir 92 kilogrami, Dzeržinska kolhozā — 52, Rudzātu p. s. mīnuss — 40 kilogrami.

Tagad ir svarīgi atgūt nokavēto, kā arī neaizmirst par nākamā lopus ziemošanas celieni. Vēl dažas dienas, un sāksies lopbarības sagatavošana. Dažas saimniecības to jau dara. Kolhozagrofirms «Krasnij Oktjabrj» jau sagatavotas divas, bet Aglonas sovhozā — viena tonna zaļes miltu, kolhozā «Vārkava» ielikts 443 tonnas zaļās masas skābarības.

Skolotāji dalās pieredzē

Maija nogalē rajona skolu kolektīvi uzņēma cieņopus — Liepājas rajona un pilsētas latviešu valodas un literatūras skolotājus. Savā ilggadējā darba pieredzē dalījās PSRS Tautas skolotāja Janīna Vilmane, atklāto stundu latviešu literatūrā bija sagatavojusi Līvānu 1. vidusskolas skolotāja Maija Kručiņa. Skolotāji pastāstīja, kā viņi izmanto novatora J. Iljina darba metodes literatūras mācīšanā.

Liepājas rajona internātu audzinātāji iepazīst ar Riebiņu vidusskolas kolektīva darbu skolēnu brīvā laika organizēšanā, piedalījās didaktisko rotaļu pēcpastāstīšanā, kuru organizēja Valentīna Skutele, nodarbībā tēlotājmākslas kabinetā pie skolotājas Mariannas Abrickas. Ipaši visiem patika tematiskais pasākums, kurā piedalījās Riebiņu folkloras ansamblis. Liepājnieki iepazīst ar Aglonas ciemu, piedalījās pasākumā Raiņa muzejā Jasmuižā.

Tiekas kultūras darbinieki

Divas dienas pie mums viesojās Kuldīgas rajona kultūras darbinieki. Ciemiņi iepazīst ar kultūras iestāžu darbu Riebiņos un Leņina kolhozā. Tiekoties Preiļos ar saviem kolēģiem, kul-

dīznieki pārrunāja aktualitātes un problēmas kultūras jomā. Spilgtu iespaidu viesos atstāja Raiņa Jasmuižas apciemojums un Aglonas etnogrāfiskā ansambļa dziedātās latgaliešu tautas dziesmas. Ezeru novadā un par ezeru novadu.

Nākamsezon mūsu kultūras darbinieki dosies atbildes vizītē Kurzemes pusē.

V. RADIS

NODODAMAJĀ OBJEKTĀ

Vai solījums tiks izpildīts?

Sodien uz šo jautājumu skaidri un pārliecinoši atbildēt neņemam ne celtniecības organizācijas 5. iecirkņa priekšnieks Vladimirs Jegorovs, ne brigadieris Aleksandrs Ivanovs. Taču vīri, sākot darbus objektā kolhozā «Zelta vārpa», apņēmās stingri ievērot celtniecības grafiku. Kāds tas ir? Šī gada augustā jābūt gatavam bērnu dārzam (tajā vietā 45 mazuliem), jāfunkcionē, protams, arī attiecīgajiem inženiertīkliem. Rupjās lopbarības uzglabāšanai vajadzīgais šķūnis jānodod ekspluatācijā augustā. (Tiesa, siena plauja gan tad jau būs beigusies.) Sovasar jābeidz vēl daži citi darbi, bet nākamā gada jūlijā gatavai jābūt skolai, kurā vietas 162 audzēkņiem.

Kompleksā brigāde, kurā ir 23 strādājošie, gadā paveiks darbus par 650 tūkstošiem rubļu. Gan jāatgādina, ka brigādi vada prasmīgs speciālists — Aleksandrs Ivanovs ir apbalvots ar Darba Sarkanā Karoga ordeni un ar III pakāpes Darba Slavības ordeni. Šis darba kolektīvs jau sen ir viens no labākajiem Līvānu pārvietojamajā mehānizētājā kolonnā.

Tiesa gan — šo kolektīvu uzskata par pārāk «skaļu». Taču strādnieku neapmierinātībai ir nopietns pamatojums. Sodien, piemēram, brigāde spēj likt lietā tikai apmēram 80 procentu savas jaudas. Gada pirmajā ceturksnī, kad celtniecība tikai sākās, darbdienas noslogojums bija vēl mazāks. Kā zināms, meistaram un brigadierim ir jāvada tiešā celtniecība, taču šie cilvēki faktiski veic sagādnieku funkcijas — pa visu rajonu meklē kriegļus, gāzbetonu utt. Labi, kad, kā saka, tev ir draugi, citādi... Protams, palīdz arī kolhozs. Jo ir ierasties ātrāk tikt pie vajadzīgajām būvēm. Sādi pūliņi deva labus rezultātus — brigāde uzvarēja uzņēmuma sociālistiskajā sacensībā.

Diemžēl lielu gandarījumu kolektīvs neizjuta. Un nebija arī laika uzvaru svinēt — jāstrādā, jāpārvar kārtējie šķēršļi. Piemēram: skolas sporta zālei varētu likt pārsegumu, taču vajadzīgā paneļi (vadoties pēc attiecīga pasūtījuma) tiks saņemti tikai gada trešajā ceturksnī. Gadās, ka kaut kādu lēmumu dēļ nav gatava vajadzīgā dokumentācija, ka... Bet iecirkņa vadība un brigadieris savukārt svīst pie visvisādām atskaitēm. Un vēl — laiks rit, bet nav skaidrības, kāda būs bērnu dārza telpu apdare. Arī celtnis tikai pa pusei nodarbināts. Bet tā izmantošana katru mēnesi izmaksā 2 500 rubļu...

Iespējams, ka viens otrs sacīs: «Sīkumi!». Līdzīgā noskaņojumā ir arī Līvānu PMK vadība, sak, objektu jau tik un tā nodosim. Taču brigāde un arī viss 5. iecirknis strādā pēc saimnieciskā aprēķina principa. Un cilvēkiem šādas nebēdzamas nebūšanas ļoti nepatīk. Ļoti sarūgtina. Strādniekus nespēj nomierināt priekšniecības mīļvārdiņi, piemēram: «Zēni, kurp jūs tā stiežaties? Ir plāns, ir grafiki, ievērojiet tos!» Te gan jāpaskaidro, ka šie plāni un grafiki tapuši pie kantora galdiem. Ne jau būvlaukumā, apspriežoties ar strādniekiem.

Taču šie «zēni» (ak, tavu postu!) tādi apzīnīgi sagadījušies. Arī nopelnīt grib. Tāpēc atkaroti vēl un vēl, ka celtniecības lietās jāprot manevrēt ar darbaspēku un tehniku — tad panākumi ir nodrošināti. Jā, negribas pat ticēt, ka tie biedri, kuriem jāatbild par visa darba galarezultātu, varētu domāt savādāk.

Ne tik reti ir gadījumi, kad trūkumus darba organizācijā cenšas kompensēt ar cilvēku entuziasmu, meistarību. Tā notiek arī A. Ivanova brigādē — laudis ir vairāku profesiju pratēji. Piemēram, Vladimirs Leguša, Genādijs Menčiks, Sergejs Cvanovs, Arkādijs Rumjancevs. Sie,

kā sakām, vīri ar zelta rokām veido kolektīva pamatu.

No malas vērojot, būvlaukumā rit parasta ikdiena. Cilvēki strādā, un celtne aug pret debesīm. Nojaušams arī, ka šim kolektīvam rūp savs gods — ja soli, tad arī izdari. Un strādnieki spēkus netaupa. Viņi savu izdarīs...

I. KOROLOVA

ATTELOS: trīs no brigādes, kā saka, zelta fonda — apmetējs Jāzeps Putnāns (augšējā attēlā) un betonētāji Solomonida Čumačenko un Ivolijs Petrovs.

J. SILICKA foto

SPECIĀLISTA PADOMS

Herbicīda glean pielietošana

Herbicīdu glean (lasa «glin») iepērkam no kādas ASV firmas. Lauka izmēģinājumos noskaidrots, ka katrs šī preparāta iegādei izlietotais rublis dod apmēram 35 rubļus ienākumu un ka no viena lina sējumu hektāra var gūt apmēram 675 rubļus lielu papildus peļņu. Minētais herbicīds viegli sadalās, veidojot maztoksiskus savienojumus, kuri, nonākuši gruntsūdenī vai augsnē, nekaitē ne dzīvniekiem, ne augiem. Tie esot pat mazāk indīgi par vārāmo sāli. Rjazanas medicīnas institūta darbinieces informē, ka 1986. gadā, lietojot glean (deva — 15 gramu uz 1 hektāru), iegūtajās linsēklās preparāta paliekas netika konstatētas.

Vienlaikus speciālisti brīdina, ka preparātam ir pēcdarbība. Tā ir gadījumos, kad notikusi preparāta pārdozēšana vai arī nekvālitatīva izmīģošana.

Saskaņā ar «Rekomendāciju lina audzētājiem saimniecībām», ko 1988. gada 21. aprīlī apstiprinājusi Latvijas PSR Valsts agrorūpniecības komiteja, glean pēcdarbība augsnei saglabājošies līdz četriem gadiem. Tā var samazināt ražu vai pat pavisam iznīcināt dažus laukaugus: sīpolus, salātus, burkānus, bietes, turnepšus, linus, zirņus, kukurūzu, kartupeļus (amerikāņi vēl min lucernu un rapsi). Tātad minētās kultūras tajā laukā, ku-

rā lietots glean, var izvietot tikai ceturtajā gadā. Mūsu republikas apstākļos jau nākamajā gadā pēc glean lietošanas konkrētā laukā var audzēt vasaras vai ziemas kviešus, bet augsnes, kuras mazāk skābas, arī miežus, auzas un rudzus.

Piemērotajā rekomendācijā teikts, ka šogad līnēm, kad tie ir «egļites» fāzē (stiebru garums 3 — 12 cm), var mīģot glean pēc aprēķina — 13 līdz 20 gramu uz 1 hektāru. Mazākā deva domāta vieglākām augsnēm. (ASV speciālisti iesaka devas no 5 līdz 20 gramu uz 1 hektāru).

Mīģošanai parasti lieto stieņa tipa mīģotājus. Iekārta jāneregulē, lai mīģošana būtu kvalitatīva. Ja aiz mīģotāja redzams tāds kā mākonītis, tad mīģošana norit normāli. Nav pieļaujams, ja kāda sprausla nefunkcionē (šķidums izlīst ar strūkliņu). Nedrīkst agregātu apturēt uz laukuma, kā arī nedrīkst to uz tūruma uzpildīt.

Republikai herbicīds glean piešķirts vēl papildus. Tāpēc domāju, ka tā pietiks visiem lina sējumiem. Tikai nenokavēt lina mīģošanu!

J. ELKSNIS,

Valsts starprajonu Preiļu lina sēklkopības stacijas vadītājs

UZ BALTIJAS MERIDIĀNU

Sirds uz delnas jeb zinātnieku viedoklis par tās pārstādīšanu

Sirds un asinsvadu ķirurģijas centrs Padomju Lietuvas galvaspilsētā Viļņā pēc Maskavas ir otra Padomju Savienības medicīnas iestāde, kur izdara sirds pārstādīšanas operācijas.

Pagājušajā gadā pirmais pacients ar pārstādītu sirdi nodzīvoja 3 mēnešus un gāja bojā no asinsizplūduma smadzenēs. Tragiskais transplantācijas rezultāts neaturēja kardiologus spert jaunus soļus ceļā uz zinātnes Everestu.

Sā gada 29. martā viņi izdarīja vēl vienu operāciju — pārstādīja sirdi 42 gadus vecajam šoferim Jozam Vizgirdam. Smagas kardiomiopātijas dēļ viņš jau sen bija saistīts pie gultas, bet viņa stāvokli speciālisti kvalificēja kā «bezcerīgu». Operāciju izdarīja speciālistu grupa, ko vadīja Viļņas universitātes profesors PSRS Medicīnas zinātņu akadēmijas korespondētājloceklis Alģimants Marcinkevičs.

A. Marcinkevičs — viens no kardiokirurģijas pamatlicējiem Lietuvā — labi iepazīties ar pieredzi, kas gūta lielākajos sirds pārstādīšanas centros Amerikas Savienotajās Valstīs, Francijā, Itālijā un citās zemēs. Tieši viņš pirms ceturtdaļgadsimta sāka vadīt šeit izveidoto sirds kirurģijas centru un vada to vēl šobaltdien.

Kad Marcinkevičam jautā, cik sirds operāciju šajos gados izdarīts viņa klīnikā, viņš min soli-

du skaitli — vairāk nekā piecus tūkstošus. Tagad lietuviešu mediķi sekmīgi novērš ledzīmtas sirdskaites pleaugušajiem, bērniem un pat zīdaiņiem. Pie Marcinkeviča Lietuvas galvaspilsētā ierodas pacienti no visas Padomju Savienības, pat no Kurliju salām.

Profesors labprāt stāsta par uzvarām, kas pakāpeniski gūtas pār smago kaiti. Taču, kad pieminam sirds pārstādīšanu, zinātnieka seja apmācas. «Sajā jomā māmāmi atpaliekam.» atzīst Alģimants Marcinkevičs. «Kristians Barnards, kas pasaulē pirmais izmantoja donora sirdi, šo operāciju taču veica jau 1967. gada decembrī.»

Pēc lietuviešu profesora domām, stagnācijas laiks «atstājis» savas pēdas arī kardioloģijā. Tajos gados veselības aizsardzības vadītāji, viņš atgādina, leņķa nogalidošu nostāju. «Kardiokirurģiem bija aizliegts strādāt šajā virzienā. Bet dažas vietās «autoritātes» vispār uzskatīja, ka sirds pārstādīšanai nav perspektīvu.»

Kaut gan lietuviešu profesors un viņa kolēģi tūlīt pēc Barnarda «debijas» kļuva par «nepaklausīgajiem bērniem» — sāka izdarīt sirds transplantācijas eksperimentus vivarījā, vispārējā atpalcība tomēr arī tagad vēl ir jūtama.

TASS — LATINFORM

Mūsu viesi

Rīgas jūras stacijas pietātni atstājis pasažieru kuģis «Norrena», kas brauc ar Fareru salu karogu. Ar to braucienā pa Baltijas jūru devušies vairāk nekā 300 zviedru tūristu. No Padomju Latvijas galvaspilsētas motorkuģis uzņēma kursu uz Klaipēdu. Maijā tas vēlreiz iegriezās Rīgā. Pasažieru navigācija Daugavā izvērsās. Maijā šeit

bijuši 20 padomju un ārzemju pasažieru lineri. Nepārtraukti strādā tūristu līnijas, kas mūsu republikas galvaspilsētu savieno ar Rostoku, Helsinkiem un citām Eiropas ostām.

Maija beigās un jūnijā pie Daugavas mūļiņiem pietās padomju motorkuģi «Konstantin Simonov» un «Mihail Kaļiņin», kā arī kuģi, kas brauc ar VDR, Somijas un citu valstu karogiem.

LATINFORM

